

ÇOCUKLARIMIZI İYİ YETİŞTİRMEK İÇİN NELER YAPMALIYIZ?

Terbiyede yaptığımız hataların başlıca ve biricik sebebi de çocuğu gereği gibi tanıyamayışıımızdır.

İyi anların amacı, sadece çocukların sevgisini kazanmak ve onları bir zevk vasıtası yapmak olmamalı, çocuklarını beride haklı olarak iftihar edebilecekleri bir kadın ve erkek haline getirmek olmalıdır.

Nefsine hakim olmasını öğrenmeyen bir çocuk mesut olamaz, iradesiz bir kadın ve erkeğin değeri azdır. Çocuklarının hareketine, eğitim ve öğretimine tesir eden 3 yer vardır. Aile, çevre, okul. Günün en uzun zamanını geçirdiği yer ailedir. Çocuk ilk eğitimini yani terbiyesini aileden alır. Terbiye aile ocağında başlayan ve bütün hayat müddetince devam eden çok önemli bir sanattır.

Çocuklar hiç bir zaman, büyük insanları küçük münyatürleri değildir, şeklen bezeselerde, ruher benzemezler çünkü çocuklar duyguları ile yaşarlar, muhakemeleri olgunlaşmamıştır.

Çocuk telkin ve taklide çok elverişli bir varlıktır. onun kendine mahsus bir yaşayışı vardır.

Eğer yavrunuzun iyi yetişmesini istiyorsanız onun özelliklerini göz önünde bulundurmalısınız. Çocuk ile yürünmesi mümkün olan ancak tek bir yol vardır o da en doğru ve en dürüst yoldur.

1 — Samimi ve açık bir gülümseme

2 — Gayret karşısında kırılmayan bir cesaret.

3 — Devamlı bir yardım ve hizmet etme arzusu.

Biz çocuklarda, daima bu 3 noktaya önem verelim bir çocuktan 26 şeyi aynı zamanda istemiyelim bu üç şeyi yapması yeter.

1 — Çocuk sizinle konuşurken daima gözlerinize baksın (böylece ruhunun hasta olup olmadığını göreceksiniz, ve ruhunu tedavi edebileceksiniz)

Sabiha Akyol

Çocuk Bakımı ve gelişimi
Safranbolu. Öğ.

2 — İyi niyetle tecrübe etmeden görev karşısında hayır demesin. (Böylece çok geçmeden o sizden daha kuvvetli ve daha cesur olur)

3 — Bütün arzusu sonuna kadar hizmet ve yardım etmek olsun (kendisini bütün başkalarına vermek suretiyle varlığı tamamen geliştir)

Duygusuz görünen bir çocuğu, hangi taraftan ele alabileceğimizi sabırla araştırarak, özellikle onu hiç bir zaman dövmeyle cezalandırmak için bizi indirdiğimiz darbeler onun kendi üzerinde kapanan ruhunu daha kapalı bir hale getirmekten başka işe yaramaz, onun için küçük seylere karşı çocukta güven uyandıralım. Güven zayıflayan moralini yavaş yavaş eğitmek bakımından ona bizim cezalarımızdan daha çok etki yapar.

Anne babalar mes'ut başarılı, sağlıklı çocuk yetiştirmek istiyorlarsa, aşağıdaki genel kaidelere riayet etmeğe mecburdurlar.

1 — Anne babalar herşeyden önce mazbut karakterli olmalıdırlar.

Şöyleki: Çocuklarına iyi örnek vermeye uğraşmalıdırlar, çocuk için anne baba-sından başka iyiyi doğruyu yapan en iyi konuşan en kuvvetli olan başka biri yoktur, onların iyi kötü her hareketini kendine örnek olarak benimser, kabullentir. Bunun için ona her an cahil olduğunu hiç bir işe yaramadığını, haylaz olduğunu ve buna benzer çocukta aşağılık duygusunun kökleşmesine yer edecek sözler söylememelidir. Her şeyden evvel çocuğun nezakette muameleye hakkı vardır.

Sizler çocuklarınıza nezaketsizce davranırsanız, o da başkalarına nezaketsizce davranır, ve bu düşünceleri onun kafasına

soktuğunuz nisbette bilgisiz hiç bir işe ya ramaz hâle gelir. (Ne ekerseniz onu biçerseniz)

2 — Anne- babalar çocuklarını sevmeli ve kendilerini onlara sevdirmelidirler.

Eğer çocuğunuzu büyük bir sevgi ile aydınlatamazsanız onda da kayıtsızlıktan başka bir şey göremezsiniz. Sevgi bütün gövdülleri açan sihirli bir anahtardır, kendini sevdirmiş bir anne- baba yavrusuna isteğini seve seve yaptırır. Eğer çocuğunuza güler yüz gösterirseniz, karşınızdaki çocukta daima gülümser, gülümsemeniz çocuğun varlığına bir tohum gibi ekilmiş olur. Böylece bir kârı yüz ürün almış olursunuz.

3 — Anne- babalar çok temkinli ve sabırlı olmalıdırlar çocuklar kafalarından ziyade, kalpleri ile hareket ederler, çabuk kırılır ve küserler ve sonra neye kırıldıklarını bile unuturlar.

4 — Çocuklarınızı başkalarının kardeşleri yanında azarlamayın. Bu davranış çocuğun izzeti nefsinin kırar ve kıskançlık duygusunu alevlendirir. İleride hakiki bir aile faciası doğar.

5 — Anne- babalar çocukların yanında münakaşa etmemelidir, bu hareket tarzı, çocuğun ruhu hayatı üzerinde kuvvetli izler bırakır ve başarısızlığa yol açar.

6 — Çocuklarınıza çok sert davranmayınız. Her fırsatta hırpalanan dayak yiyen çocuk, daima acısını başkalarından çıkarmak ister. Hayvanlara rahat vermez, kendisini dövenlerden nefret eder, onları özmek için her çareye başvurur, hatta yalan söyler hırsızlık yapar.

Anne - babalar çocukları ile yakından alakadar olmalıdırlar. Çocuklarında kendilerine göre bir takım üzüntüleri vardır, aile onlara her hususta yardım etmelidirler. Fakat çocuğun karşılaştığı her güçlükte hemen işe karışmak doğru değildir. Çocuğun şahsi teşebbüsünü yok eder. Çocuk son da kıkaya kadar yalnız kalmalı ve uğraştığı şeyi sonuna bağlamasına yardım etmelidir.

Anne- babalar Çocuk bakımı hakkında zaruri bilgi edinmelidir. Çocuk terbiyesinde muvaffak olmanın tek sırrı sevgi, bilgi, anlayış, sabır ve iyi örnek olmaktır. Kırsaca kuşları besleyen, tarladaki çiçekleri yetiştiren ve çocuklara yol gösteren yüce tanrının varlığına imân etmemiz gerekir.

Çocuklarımızın terbiyesinde, kalpleriimizi büyük bir imanla ve derin bir sevgi ile

dolduralım.

«Terbiye ediyoruz» diyerek çocukların her istediklerine evet demesini isteyenler, onları korkak bir hale getirdiklerini fiililenmeye istidadı olan cesaretlerini, daha küçük yaşta köreltiklerini bilmelidirler. Böyle davranışlar çocuklara iyilik etmek değildir, onları daima cesur, müteşebbis, becerikli marifetli olmalarına önem verelim. Çünkü kendine güvenmeyen bir kimse nin günün birinde hiç bir şeyi kalmayabilir.

Şimdiye kadar, konuştuğlarımızı özetlemek istersek, şu tavsiyeleri mümkün mer tebe gözönünde bulundurmalıyız.

1 — Daha ilk anılardan itibaren zararlı olmayacak derecede çocuklarınıza serbest bırakınız.

2 — Çocuğunuzu erken yürümeğe zorlamayınız.

3 — Çocuğu vaktinden evvel (anne sü tünden kesmeyiniz)

4 — Çocuklarınızı seviniz ve kendinizi onlara sevdiniz.

5 — Çocuklarınıza karşı saygı gösteriniz ve kendinizi saydırınız.

6 — Çocuklarınızı başkalarının kardeşlerinin yanında azarlamayınız, onları küçük düşürecek sözler sarfetmekten çekininiz.

7 — Çocuklarınızın yanında münakaşa etmeyiniz ve hiç bir zaman bağırıp çahırmayınız.

8 — Çocuklarınıza yaptırmak istediğiniz şeyleri kendiniz yapmayınız.

9 — Sevginizi çocuklarınız arasında paylaşınız, birini diğerinden fazla sevseniz bile bunu sezdirmeyiniz.

10 — Çocuklarınıza korkunç masallar anlatmayınız.

11 — Görmemeleri için film onları götürmeyiniz.

12 — Fena kitaplar okumalarına meydan vermeyiniz.

13 — Hiç bir zaman şiddetle dayığa başvurmayınız.

14 — Otoritenizi sevgi ve saygıya istinat ettiriniz.

15 — Çocuklarınızı erkenden okula göndermeyiniz.

16 — Çocuğunuzun yanında öğretmenin otoritesini sarsacak sözler söylemeyiniz, bilakis onu sevdirmeye, saydırmaya

gayret ediniz.

18 — Çocuğunuzu uzun zaman odasına kapayıp çalışmaya mecbur etmeyiniz. dinlene dinlene çalışmaya alıştıru. Aralıklı tekrarlar çocuğun öğrenmesini sağlar.

19 — Karşılaştığı güçlüklerde kendisi ne yardım ediniz, ona nasıl yapılacağını gösteriniz, hiç bir zaman bu işi kendiniz yapmayınız.

20— Çocuğunuzu tertip, düzen temizliğe alıştıru.

21 — Ona bir şey öğretmek hatalarını tashih etmek için uzun nasihatlere, soğuk ve kuru sözlerle başvurmayınız, anhyabileceği kelimeler kullanınız. Hayattan alacağı tecrübe ve örneklerden faydalanınız.

22 — Çocuklar bizden bambaska düşünürler, yalnız duygu organları ile yaşarlar. Onun için bize yanlış görünen birçok hareketlerde bulunurlar, onları hareketlerinden

122

sorumlu tutmayınız.

23 — Sorduğu çeşitli suallere doğru ve açık cevap veriniz.

24 — Çocuğunuzun beslenmesine çeşitli gıda almasına önem veriniz, (Süt, yumurta, et, meyve, tereyağ, elma, portakal, sebze, bilhassa havuç, ıspanak, patates gibi vitamin ve protein bakımından zengin gıdaların alınmasına önem verinizki çocuğunuz zihir ve beden bakımından gelişsin.)

25 — Çocuklarınızla arkadaş olunuz, oyunlarına iştirak ediniz, sevinçlerini neşelerini paylaşınız.

26 — İyiliğin kötülüğün manasını anlatınız.

27 — Göreve bağlılığı, faziletin kutsiyetini ahlâkın değerini izah ediniz.

28 — Cemiyetin temel taşının aile olduğunu daima hatırlayınız.

Yayınlandığı Dergi:
Karaelmas Dergisi Cilt 1 Sayı 8, Mayıs 1966
Karabük Safranbolu Ağaçkese İlkokulunda bulunan nüshadan aktarılmıştır.
Sabiha Öğretmenimizin izini bulamadık, ama Safranbolu'daki dostlarımız belki haber verirler, yazı için Sabiha Öğretmenimize çok teşekkürler, dergiyi bize aktaran sevgili Macit Ölçer dostumuza teşekkür ederiz.